

26 Verdeling van het land op basis van de volkstelling **Numeri 26**

Lees Numeri 26 Het doel van de 2de telling nabij Jericho, 38 jaar ná de 1ste telling was tweeledig: Om helder te krijgen wie er allemaal in staat waren om oorlog te voeren én om te onderzoeken hoe het Beloofde land verdeeld moest gaan worden onder de 12 stammen. Om dit hoofdstuk goed te begrijpen is het belangrijk om de context voor ogen te hebben: Numeri 1-19 gaan over het begin van de zwerftocht door de woestijn. Vanaf Hst. 20 gaat het over het volk Israël in de woestijn in het 38ste jaar van de omzwerping. De tussenliggende jaren worden dus helemaal niet beschreven! Dat is de periode dat het grootste deel van de 1ste generatie moest sterven als straf op de ongehoorzaamheid aan de opdracht het beloofde land in bezit te nemen. Langzaam maar zeker werden alle rebellen in die lange periode uitgezuiverd; De laatste die dan nog moest sterven is in Numeri 26 is Mozes. De volgende uittocht-generatie was gelukkig wel bereid oorlog te voeren en de schrik lag over Kanaän. Dan is daar nog de situatie met Bileam en Balak. JHWH zorgt ervoor dat er zegeningen worden uitgesproken, maar helaas adviseert Bileam de Moabieten om Israël te verleiden tot hoererij. 24-duizend mensen stierven tot het moment dat Pinehas verzoening bewerkt. We zijn dan aangeland einde hst 25. Israël is gestraft door de plaag, maar Midean en Moab dan, de wederpartij in de hoererij?! JHWH geeft inderdaad de opdracht dat ook de Mideanieten vernietigd moesten worden- begin Hst 26- zie verdere uitleg bij niveau A

Zou je zelf al kunnen bedenken wat het meest centrale vers is en zie je dat bepaalde verzen qua inhoud zich herhalen, aanvullen of met elkaar in contrast staan?

Het chiasme is als volgt:

A (v1-4) JHWH gaf bevel tot een 2de volkstelling ter voorbereiding op de inname van Kanaän. (optellen).

B (v5-11) De eerstgeborene Ruben verloor 250 rebellerende stamleden. Ze waren zo tot een teken.

C (v12-51) Overzicht van de andere stammen naar naam en aantal (exclusief de stam Levi).

Centrale as (v52,53) JHWH sprak tot Mozes: onder deze stammen moet het land verdeeld worden

C (v54-56) Stelregel: hoe meer getelden, hoe groter het erfelijk bezit en toewijzing per lot.

B (v57-62) De Leviëten ontvingen geen erfelijk bezit. Aäron verloor 2 zonen vanwege vreemd vuur.

A (v63-65) Naar het oordeel van JHWH was de vorige generatie gestorven in de woestijn, behalve Mozes, Kaleb en Jozua. (aftellen).

Vergelijk A met A, B met B enz. Zie je de aanvullende overeenkomsten of contrasten tussen de verschillende niveau's? Hieonder kun jij je bevindingen checken.

Niveau A: Hst 26 begint te vermelden dat er een telling moet worden gehouden voor oorlogsvoering. Dat is nog een chronologisch vervolg op het slot van hst 25. Alles wijst er dus op dat er voorbereidingen worden getroffen om Midianieten te straffen voor hún aandeel in de bedreven hoererij. Het vervolg van hst 26 t/m 30 gaat echter over allerlei wetten en offers!? Pas in Hst 31 wordt wraak genomen op de Midianieten! De verklaring hiervoor is dat JHWH willeswaar Israël gaat gebruiken als wraak-instrument, maar dat kan alleen als ze weer volgens Tora leven. Er moest schijnbaar eerst nog orde op zaken worden gesteld op allerlei Torah-terreinen voordat het volk de autoriteit bezit om de overwinning te behalen.

De volkstelling had dus deels tot doel inventarisatie voor **oorlogsvoering**, maar was ook bedoeld ivm de **landsverdeling**! Slechts 2 personen zijn vermeld zowel bij de 1ste als de 2de telling: Jozua en Kaleb. Jozua zou later aangewezen worden om het leiderschap van Mozes over te nemen omdat ook die het Beloofde land niet mocht betreden. De 2de telling leverde een negatief resultaat op van 1818 getelde

personen t.o.v. de 1ste telling. 1818 is deelbaar op 9 en 18 is 2x 9 Het getal 9 staat symbolisch voor oordeel. JHWH heeft dus het Torah principe dat bij collectieve ongehoorzaamheid er geen toegang is tot het beloofde land is, nadrukkelijk ten uitvoer gebracht. Dat sluit aan bij de essentie van niveau B..

Niveau B: Zowel de stam Levi als Ruben, beiden eerstgeborenen, verloren stamgenoten door rebellie.

Niveau C: Het omgekeerde is natuurlijk ook een feit: landbeërving is een beloning voor het volgen van JHWH. Zoals al beloofd was aan Abraham dat zijn nakomelingen het land zouden bezitten. Deze belofte wil JHWH doen vervullen aan de 2de generatie. De telling vormt dan ook een aanmoediging om zich die belofte te gaan toe-eigenen en niet bang te zijn zoals de eerste generatie. Wellicht liet JHWH de verdeling ook per lot bepalen om ruzie te voorkomen. Door het lot bepaalde JHWH zélf de spelregels voor de verdeling. Daarnaast gold het principe: teveel mensen op een klein stuk land is niet goed, maar te weinig op een groot stuk land was ook niet gewenst, alleen al i.v.m. de steeds noodzakelijke verdediging – zo komen we weer uit bij de militaire overweging mbt de inname van het land.

De grootte van de stam bepaalde dus de omvang van het te beërven land. De stammen die het grootste geloof hadden getoond bleken het meest te zijn toegenomen in aantal. Juda was dan ook de grootste stam: 76.500 stijdbare mannen tegenover Simeon met slechts 22.200 getelden.

Centrale as: Het land is toebedeeld tot een eeuwige erfenis volgens ‘het rapport’ van elke stam op dat moment. Dit bracht met zich mee dat er een blijvende ongelijkheid is ontstaan tussen de stammen. Het gedrag van diverse generaties per stam bracht een onomkeerbaar materieel verschil met zich mee.

Verbintenis met latere geschriften dan de Torah, profetische lessen voor de gelovigen in het laatst der dagen en het volbrachte en nog te volbrengen werk van de Messias

De 2de grotere Exodus (**Jesaja 11:11**) naar het beloofde land zal geschieden onder aanvoering van Jesjoea de Messias nadat hij zich eerst ontdaan zal hebben van rebellen in de woestijn: **Jesaja 11:4: Ezechiël 20:35-44**

De uitverkorenen zullen met behulp van engelen verzameld worden van over de hele wereld: **Mattheüs 24:30,31** Dit is het vaste voornemen van onze hemelse Vader: **Hosea 11** – in dit hoofdstuk specifiek m.b.t. het huis van Israël. Zie ook 2 Thessaloniëzen 2:8

De verdeling van het Land tussen de 12 stammen en degenen die zich bij hen voegen en de locatie van elke stam wordt herbevestigd in **Ezechiël 47:21- Hst.48** Wie goed leest zal echter constateren dat de geografische verdeling dan toch weer anders is als beschreven in de Torah, namelijk in horizontale stroken per stam! Ik heb geen uitleg kunnen vinden die dit verschil verklaart.

Ook **Ezechiël 39:25-28** beschrijft prachtig de herverzameling van Israël in het beloofde land. *Maar het beloofde land is toch alleen voor de gehoorzamen?* Deze verzen laten het liefdevol handelen van de Vader met Zijn kinderen zien: bij ongehoorzaamheid volgt straf zoals van te voren aangekondigd maar dat is altijd tijdelijk en wordt weer gevolgd door de mogelijkheid tot herstel. Dat herstel is altijd omwille van JHWH's EIGEN Naam en niet onze verdienste! Het is allemaal genade voor ons IN Messias: **Efeze 2:1-10**